

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

ОКОНЧАТЕЛЕН
A6-0264/2007

28.6.2007

ДОКЛАД

относно годишния доклад за 2007 г. относно еврозоната
(2007/2143(INI))

Комисия по икономически и парични въпроси

Докладчик: Dariusz Rosati

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	11
PROCEDURE.....	13

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно годишния доклад за 2007 г. относно еврозоната
(2007/2143(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията относно годишната декларация за 2007 г. относно еврозоната (COM(2007)0231),
 - като взе предвид пролетните икономически прогнози на Комисията от 7 май 2007 г.,
 - като взе предвид своята резолюция от 26 Април 2007 г. относно публичните финанси в ИПС през 2006 г.¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 февруари 2007 г. относно положението на европейската икономика: подготвителен доклад относно общите насоки за икономическата политика за 2007 г.²,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 февруари 2007 г. относно макроикономическото въздействие на увеличаването на цената на енергията³,
 - като взе предвид своята резолюция от 1 юни 2006 г. относно разширяването на еврозоната⁴,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 март 2006 г. относно стратегическия преглед на Международния валутен фонд⁵,
 - като взе предвид Годишния доклад на Европейската централна банка (ЕЦБ) за 2006 г.,
 - като взе предвид докладите на ЕЦБ относно финансовата интеграция в Европа от месец март 2007 г.,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисия по икономически и парични въпроси (A6-0264/2007),
- A. като има предвид, че от 1,4% през 2005 г. БВП на еврозоната се е увеличил с 2,7% през 2006 г., което представлява най-добрият резултат от 2000 г. насам, докато равнището на инфлация е било 2,2%, без промени от 2005 г.,

¹ Приети текстове, P6_TA(2007)0168.

² Приети текстове, P6_TA(2007)0051.

³ Приети текстове, P6_TA(2007)0054.

⁴ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 249.

⁵ ОВ С 291 Е, 30.11.2006 г., стр. 118.

- Б. като има предвид, че от 2,5% от БВП през 2005 г. фискалният дефицит е спаднал до 1,6% от БВП през 2006 г.,
- В. като има предвид, че равнището на безработицата е спаднало до 7,6% до края на 2006 г., което е най-ниското равнище от 15 години,
- Г. като има предвид, че членството в еврозоната засилва степента на икономическа взаимозависимост между държавите-членки и призовава към по-тясна координация на икономическите политики, за да се коригират структурните слабости с оглед преодоляване на бъдещи предизвикателства и с оглед на това еврозоната да стане част от по-глобализирана икономика,
- Д. като има предвид, че еврозоната представлява съществен елемент от стабилността на световната икономика,

Макроикономическо развитие

1. приветства благоприятното икономическо развитие, постигнато през 2006 г. с оглед на растежа и заетостта, довело до създаването на 2 милиона нови работни места и по-ниски фискални дефицити; изтъква, че голямото равнище на безработица и ниската степен на участие в пазарите на труда не позволяват на Европа да отговори успешно на настоящи и бъдещи предизвикателства в една глобална икономика;
2. отбелязва, че част от възстановяването е предизвикано от структурни подобрения и приветства факта, че производителността на труда се увеличава с по-висок темп; въпреки това счита, че все още е твърде рано да се правят твърди заключения дали характерът на възстановяването е по-скоро цикличен, или по-скоро структурен; призовава за предпазлива позиция в тази връзка;
3. Приветства обстоятелството, че членовете на еврозоната положиха съгласувани усилия с цел коригиране на твърде големите бюджетни дефицити в съответствие с реформирания Пакт за стабилност и растеж; подчертава факта, че според Комисията в еврозоната като цяло се е повишило качеството на адаптиране, като се разчита в по-малка степен на еднократни мерки и са намалени публичните разходи; по-специално подчертава, че съчетанието от усилия за консолидиране, преди всичко в страни с извънредно големи дефицити, и засилен икономически напредък, намалиха бюджетния дефицит в еврозоната до 1,6 % от БВП през 2006 г., в сравнение с 2,5% от БВП през 2005 г.;
4. настоява, че добрата фискална политика е предпоставка за устойчив растеж и създаване на работни места, тъй като ниските бюджетни дефицити и държавен дълг стоят в основата на очаквания за нисък и стабилен процент на инфлация и спомагат за поддържане на ниски лихвени проценти; предупреждава срещу повторение на грешките в политиката от 1999-2001 г.; поради което призовава да се използва настоящият подем по два начина, за да се постигне следното: да се отстранят дефицитите и да се натрупат излишъци, които биха намалили равнищата на дълга, както и да се повиши качеството на публичното финансиране, като се инвестира повече в образованието, професионалното

обучение, инфраструктурата и научноизследователската работа и иновациите, което би спомогнало за справяне с предизвикателствата на застаряващото население; в този смисъл приветства факта, че на 20 април 2007 г. Еврогрупата прие насоки за фискалните политики в държавите-членки от еврозоната, като припомня ангажимента за активно консолидиране на публичните финанси при условия на добра икономическа обстановка и за използване на непредвидени допълнителни постъпления за намаляване на дефицита и дълга;

5. Подчертава опасностите при процикличните политики в някои държави-членки; отбелязва усилията за фискална консолидация, наблюдавани в еврозоната като цяло; при все това настоява, че ангажиментът за постигане на средносрочната цел, установена в Пакта за стабилност и растеж, изисква държавите-членки да натрупват излишъци по време на добра икономическа обстановка; счита, че е необходимо засилване на усилията за консолидация с оглед, например, на очакваното предизвикателство от демографско естество; отбелязва, че реформираният Пакт за стабилност и растеж ясно изисква фискално консолидиране по отношение на икономическия цикъл; отбелязва, че процедурните или цифровите фискални правила и независимите фискални институции подкрепят фискалната консолидация и спомагат за избягването на проциклични политики;
6. отбелязва решението на ЕЦБ през 2006 г. да повиши допълнително лихвените проценти; отбелязва, че въпреки че инфлацията бе под контрол независимо от голямото повишение на цените на енергията, от 2001 г. насам темпът на растеж на паричния агрегат М3 системно превишава референтната стойност от 4,5% с голяма разлика, без това да води до увеличаване на инфлацията; призовава ЕЦБ да обясни по-добре причините за това несъответствие и дали то е симптом за растяща ликвидност, която би довела до инфлация в бъдеще, или е резултат от други фактори, като задълбочаването на финансовите пазари, финансовите иновации и все по-голямата роля на еврото в международен план;
7. отбелязва, че увеличенията в цените на активите набират скорост, особено в сектора на недвижимите имоти, което може да бъде нормален симптом на една стабилна икономика, но също така увеличава вероятността от бурни корекции; счита, че това увеличаване на цените на активите засилва необходимостта от предпазлива фискална политика в държавите-членки, в които се наблюдава подобно развитие, както и от национална структурна политика, насочена към предотвратяването на такива дисбаланси, включително засилено разумно регулиране; приканва националните законодатели и регулатори да оценят внимателно развитието на пазара на недвижими имоти; обръща внимание на диференциран подход, който взема предвид специфичното положение на държавите-членки по отношение на растежа и бюджета;
8. отбелязва, че номиналното увеличение на обменния курс на еврото с 11,4% спрямо щатския долар, 12,4 % спрямо йената, 8% спрямо китайския ренминби (юан), са довели само до слабо увеличение на реалния ефективен обменен курс от 3,5% през 2006 г. и до този момент това не е оказало неблагоприятно влияние върху равнището на износа и ръста в еврозоната; въпреки това отбелязва, че това

се отразява по различен начин в държавите-членки, в зависимост от структурата на икономиката им и възможността за по-гъвкава ответна реакция на реалната икономика към промените на обменния курс; призовава държавите-членки да предприемат мерки, за да увеличат своите възможности за корекции; подчертава необходимостта от това да бъдат отчетени последиците, които може да имат бъдещи увеличения на лихвените проценти, по отношение на обменния курс на еврото и конкурентоспособността на европейската икономика;

Функциониране на ИПС

9. счита, че различните тенденции при растежа, инфлацията, реалните обменни курсове и заетостта в държавите-членки може да отразяват различни демографски тенденции, напр. демографски тенденции, различно темпо на напредък по отношение на структурните реформи, разлики в потенциала за растеж и процесите на наваксване; въпреки това подчертава, че големият дефицит по текущата сметка в някои държави-членки е симптом за различни тенденции в сферата на конкурентоспособността и че различните подходи на икономическата политика на държавите-членки са от основно значение за обяснението на такива различия;
10. отбелязва, че различията в равнището на международната конкурентоспособност на икономиките от еврозоната се дължат отчасти на различните тенденции по отношение на разходите за труд на единица продукция, които отразяват различно развитие на производителността и динамиката на възнагражденията; отбелязва, че през последните години растежът на възнагражденията остана под равнището на растежа на производителността; набляга на необходимостта от по-справедливо разпределение на ползите от растежа; призовава акционерите и корпоративните ръководители да поддържат отговорна политика по отношение на пакетните възнаграждения и премиите на високо корпоративно равнище, които нарастват непропорционално спрямо равнището на обикновените заплати и по този начин дават погрешни сигнали и обезсърчават подкрепата за отговорна политика на възнаграждения; отбелязва, че ниският процент на инфлация е също важен фактор, който оказва въздействие по отношение на благоприятното развитие на разходите за труд на единица продукция;
11. в този смисъл призовава към по-нататъшна интеграция на пазарите на стоки и услуги, за да се преодолее продължаващото разделение на пазара на Икономическия и паричен съюз на национални пазари и да се постигне по-висока степен на синхрон на конюнктурните цикли на участващите национални икономики;
12. изтъква, че еврото може да запази трайно силата си и надеждността си на международните финансови пазари само когато държавите-членки от еврозоната продължават да се сближават във всички значими за валутната стабилност области; насърчава държавите-членки от еврозоната, и преди всичко социалните партньори, да направят по-нататъшни усилия в това отношение, както и да подобрят развитието на производителността, което има значение и при постигането на целите на Лисабонската стратегия;

13. припомня, че паричната политика на ЕЦБ никога не може да бъде идеално пригодена към положението на конкретна държава-членка; отбелязва, че в държавите, които отбелязват бърз растеж, инфлацията в структурно отношение е по-висока, а лихвените проценти са по-ниски, като дори е възможно те да са отрицателни; счита, че подобно положение е характерно за единен паричен съюз и призовава за добра финансова политика, за да се запази стабилността, особено във връзка с необходимостта от проявяване на предпазливост относно демографските рискове;
14. отбелязва, че свободните фискални политики, съчетани с рестриктивна парична политика чрез по-високи лихвени проценти и ръст на обменния курс, водят до смесена политика под оптималното равнище, която може да доведе до прекомерни макроикономически разходи за стабилизация; счита, че една по-строга фискална политика би намалила натиска върху паричната политика и би позволила по-добра смесена политика, която би гарантирала по-бърз икономически растеж при определено равнище на инфлацията;

Структурни реформи и вътрешният пазар

15. припомня, че интегриран Европейски финансов пазар е от голямо значение за гарантирането на доброто функциониране на ИПС; настоява поради тази причина върху необходимостта от завършване на интеграцията на финансовия пазар и премахване на останалите препятствия пред финансовата интеграция, така че да се създаде ефективна финансова система и да се засили способността на еврозоната за справяне с икономически шокове; обръща внимание на факта, че финансовата интеграция може да представлява също така риск за финансовата стабилност, ако процедурите по предотвратяване на кризи, по управление и вземане на решение останат сегментирани на национално равнище, правейки отговорите относно зоната в нейната цялост по-трудни; поради това потвърждава отново в този контекст необходимостта от интегрирана европейска система от сътрудничащи си надзорни органи като ключов елемент по отношение на постигането на интеграцията на финансовия пазар;
16. счита, че темпът на структурните реформи на пазарите на продукти и услуги, както и на финансовите пазари и пазара на труда, трябва да се ускори, и че доизграждането на вътрешния пазар е от ключово значение за стимулиране на икономическия растеж и за създаване на работни места;
17. отбелязва, че делът на услугите е около 70% от БВП на еврозоната и че те дават най-голяма възможност за ръст на заетостта; отбелязва, че инфлацията в сектора на услугите постоянно се отразява на основната инфлация; поради това подчертава, че при по-голяма конкуренция в сектора на услугите инфлацията би спаднала; затова призовава за напълно функциониращ вътрешен пазар на услуги и незабавно прилагане на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар¹;
18. счита, че ефективното и цялостно изпълнение на Лисабонската стратегия е

¹ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.

ключът към постигането на по-висок потенциал за растеж; изразява съжаление, че резултатите в областта на иновациите в Евророната, както и изразходваните от бизнеса средства за изследвания и развитие, са по-ниски в сравнение със САЩ и Япония; изразява съжаление, че общо изразходваните средства за научноизследователска и развойна дейност от публичния и частния сектор в Евророната са в застой и стойностите им граничат с 2% от БВП, което е много по-малко от целта, поставена на Европейския Съвет в Барселона от 15 и 16 март 2002 г., за достигане на 3% от БВП до 2010 г. призовава, следователно, за последователна политика, която да насърчава растежа, основан на иновациите; припомня, че подобна политика изисква повече инвестиции в инфраструктура, научноизследователска дейност, иновации, продължаващо обучение и образование, по-голяма конкуренция на пазарите на продукти и услуги, по-развити финансови сектори и по-гъвкави пазари на труда, като същевременно се гарантира необходимото равнище на социална сигурност (флексисигурност) съгласно обновената Лисабонска стратегия, както и допълващи политики, насочени към коригиране на появилите се дисбаланси вследствие на реформите;

Разширяване на еврозоната

19. приветства влизането на Словения в еврозоната на 1 януари 2007 г. и плавния преход от долар към евро;
20. насърчава другите нови държави-членки да продължат своите усилия, за да се подготвят за влизане в еврозоната; подчертава ползите, произтичащи от процеса на сближаване и приемането на еврото, както за новите държави-членки, така и за еврозоната като цяло; счита, че въпросите относно Евророната следва да не са изключително съсредоточени около новите-държави-членки и обръща внимание на въпроса за доброволното отказване от участие;
21. подчертава нуждата от споразумение между Парламент, Съвет и Комисия относно ясна пътна карта за процедурата по кандидатстване за участие в Евророната, така че да се гарантира достатъчен период за оценка и подготовка на всички участващи институции, което от своя страна ще повиши доверието на гражданите и държавите-членки в процеса на промяна;
22. изразява съжаление, че определението за ценова стабилност, използвано за оценка на критериите за сближаване, не винаги съответства на определението за ценова стабилност, прието от ЕЦБ в нейната парична политика;
23. призовава за по-ефективни действия за борба с прането на пари и измамите и иска обяснение за липсата на сведения в редовните доклади на Комисията относно офшорните компании или тяхната роля и значение, като същевременно изисква информация по въпроса;
24. счита, че новите държави-членки могат да се изправят пред предизвикателства при присъединяването си към еврозоната, особено по отношение критерия за стабилност на цените, тъй като процесът на наваксване може да се отрази на

инфлацията; поради това, призовава Съвета и Комисията да разгледат критериите за сближаване, посредством по-нататъшен анализ и политически дебат относно прилагането на критериите за сближаване по отношение на бъдещи нови членове на еврозоната и като вземат предвид новите реалности и различия в икономическото развитие; изтъква, че критериите за сближаване трябва да се прилагат съобразно Договора и че в никакъв случай не бива да се поставя под въпрос конкурентоспособността на еврозоната;

25. напомня необходимостта от включване в ранен етап във всеобхватни информационни кампании за гражданите в кандидатстващите държави-членки, които да създадат доверие в процеса на промяна и да гарантират, че преходната фаза се управлява честно от всички участващи страни, така че въвеждането на еврото да бъде успех; счита, че трябва да се намали дефицитът на информация за гражданите и че използването на медиите при информационните кампании трябва да бъде организирано в ранен стадий;

Управление

26. счита, че постигането на по-добро координиране на бюджетните политики на държавите-членки през периода е от жизненоважно значение, най-вече чрез определяне на общ график и макроикономически предположения; призовава за стриктно и ефективно изпълнение на Пакта за стабилност и растеж;
27. счита, че специфичното за еврозоната измерение на структурния надзор, свързан с Лисабонската стратегия, трябва да се засили, като се включат необходимите мерки за подобряване на функционирането на ИПС; приветства, като първа стъпка в тази посока, съсредоточаването на вниманието върху еврозоната в Годишния доклад за напредъка на Комисията относно състоянието на изпълнение на Лисабонската стратегия;
28. подчертава нуждата от засилване на управлението и на процеса на европейска интеграция, по-специално в рамките на Еврозоната, тъй като това е единственият начин за справяне със световните икономически предизвикателства; призовава поради тази причина Съвета и Комисията да гарантират занапред, че годишният доклад относно Еврозоната ще съдържа набор от препоръки, които да предлагат инструменти за обстоен диалог между различните органи на Общността, които участват в заздравяването на икономическото управление на Съюза;
29. напомня необходимостта от засилване на ефективността на Лисабонската стратегия чрез консолидиране на съдържанието и графика на инструментите за икономическа политика, които все още са разгърнати поотделно, като целта е интелигентна стратегия на растеж, която допълнително се съсредоточава върху докладването и оценката в областта на националните програми за реформи, но същевременно включва и националните програми за стабилност и сближаване;
30. вярва, че Еврогрупата следва да се споразумее за пътна карта относно нещата, които да се постигнат в Еврозоната през следващите две години; вярва, в интерес на по-силното икономическо координиране, че Еврогрупата следва да се насочи от неформална към по-официална институционална рамка, която да включва

съответната инфраструктура;

Външно представителство

31. подчертава, че еврото се очертава като втората най-важна международна валута след американския долар; по-специално, счита, че широката употреба на еврото на международните пазари на облигации е ключов елемент за международната роля на еврото; изразява съжаление, че председателят на Еврогрупата, Комисията и ЕЦБ продължават да бъдат представлявани в много различна степен в различните международни институции и форуми; отбелязва с интерес, че Еврогрупата и Икономическият и финансов съвет на министрите (ECOFIN) са разгледали предложения за засилване на външното представителство на еврозоната и за подобряване на вътрешното координиране на външната сцена; счита за нужни последващи стъпки преди външното представителство на Еврозоната да бъде съразмерно с нейното нарастващо значение за глобалната икономика; счита, че предпоставка за общо външно представителство е наличието на действителна обща икономическа политика в рамките на еврозоната; подчертава отново, че най-добрият вариант за представителство на еврото на международни финансови форуми и в международни институции остава създаването на единно председателство на Еврозоната;

0 0

0

32 възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Еврогрупата, Съвета, Комисията и Европейската централна банка.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

The Annual Report on the Euro Area 2007 is the second such report prepared by the European Commission. Last year report was well received by the Council and the European Parliament as an important document providing an in-depth analytical assessment of the economic conditions in the Euro zone. This year report provides an overview of the economic situation in 2006 and explores economic challenges facing Euro area Member states.

In 2006, economic recovery of the Euro zone strengthened considerably, with GDP growth accelerating to 2.7% from 1.4% in the previous year, and the unemployment rate falling to 7.6% at the end of 2006, its lowest level in fifteen years. Two million new jobs have been created in 2006 which demonstrates that labour market reforms undertaken in some Member states begin to bear fruits. Economic growth was broadly based, supported by robust export expansion and strong recovery of domestic demand, reflecting better situation in the labour market and improved sentiments of consumers and investors. Strong up-turn in the real sector was paralleled by improved macroeconomic stability, with inflation remaining stable at 2.2%, unchanged from 2005, and fiscal deficit reduced to 1.6%, down from 2.5% in the previous year.

Against this generally positive picture of the overall situation of the Euro area there are some less favourable tendencies. First, the fiscal consolidation, though substantial, falls short of what is needed to permanently strengthen sustainability of public finances. In time of recovery, countries should accumulate surpluses in their fiscal balance to create cushion for less favourable fiscal performance in time of recession and to meet the medium term objective of budgets to be balanced or in surplus. Meanwhile, deficits in the largest economies of the Euro zone are still substantial in cyclically-adjusted terms. The Member states should use the current cyclical upswing to improve their overall fiscal position and to get prepared for "bad times".

Second, pro-cyclical fiscal policies in times of economic recovery result in a suboptimal policy mix when they entail more restrictive monetary policy to control inflationary tendencies. Continued fiscal stimulus requires higher interest rates to keep inflation at low level, which may increase macroeconomic costs of maintaining prices stability. Lack of sufficient fiscal discipline may induce more monetary tightening, with adverse effects for growth and employment.

Third, it should be noted, that the average values of macroeconomic indicators for the whole Euro area mask growing divergences between individual Member states in terms of economic growth, productivity and competitiveness. These differences result from a number of factors, including uneven pace of structural reforms, catching-up processes and different national policies, including wage formation and taxation. Member states where losses in relative competitiveness reflect rapidly increasing unit labour costs should take steps to reverse these negative tendencies.

The report points out that sustained growth requires more structural reforms, including

completion of the internal market in products, services and labour. In particular, measures aimed at establishing more competition and openness in the services sector are likely to stimulate growth and job creation in future. Similarly, a more vigorous implementation of the Lisbon strategy would help to speed up development of innovations and knowledge and make the Euro zone economies more competitive and more dynamic.

Enlarging the Euro zone is a process that should bring important economic benefits to the individual Member states and to the Euro area as a whole. The report takes note of the successful accession of Slovenia to the Euro area and encourages other new Member states to take steps to adopt the Euro at an early date. However, the accession process may be complicated by lack of consistency and transparency in the process of assessing the degree of nominal convergence in candidate countries. In particular, the report recalls that the definition of price stability used for assessment of convergence criteria (the average inflation rate of three EU member states with lowest inflation rates) is inconsistent with the definition of price stability adopted by the ECB in its monetary policy (the inflation rate below 2%, but close to 2%), and insists that this inconsistency should be corrected. Moreover, the report observes that with their economies growing rapidly, some new Member States may face difficulties in meeting the inflation criterion and joining the Euro zone without slowing down their economic growth since inflation may reflect strong productivity gains and thus be part of the catching-up process. Therefore the report calls on the Commission and the Council to examine the convergence criteria in light of the new reality and differences in economic developments.

To exploit fully the potential benefits of the single currency there is a need for more policy coordination among Member states, in particular through a common timetable and common macroeconomic assumptions for national budget preparations. Also, surveillance at the EU level over fiscal performance and reform agendas in individual Member states should be reinforced. In the external sphere, there is a clear rationale for joint representation of the Euro area in international financial institutions, provided that economic policies of individual states are coordinated to a sufficient degree.

The Commission's Annual Report on the Euro Area 2007 provides a good basis for a comprehensive discussion of the overall economic situation in the Euro zone and challenges ahead. It also allows the European Parliament to express its views and formulate priorities on economic policies and governance in the Union.

PROCEDURE

Title	2007 annual report on the euro area		
Procedure number	2007/2143(INI)		
Committee responsible Date authorisation announced in plenary	ECON 21.6.2007		
Committee(s) asked for opinion(s) Date announced in plenary			
Not delivering opinion(s) Date of decision			
Enhanced cooperation Date announced in plenary			
Rapporteur(s) Date appointed	Dariusz Rosati 13.3.2007		
Previous rapporteur(s)			
Discussed in committee	7.5.2007	21.5.2007	26.6.2007
Date adopted	27.6.2007		
Result of final vote	+ 38 - 0 0 1		
Members present for the final vote	Mariela Velichkova Baeva; Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Ieke van den Burg, David Casa, Jonathan Evans, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Margarita Starkevičiūtė		
Substitute(s) present for the final vote	Katerina Batzeli, Harald Ettl, Werner Langen, Maria Petre, Gianni Pittella, Gilles Savary, Kristian Vigenin, Corien Wortmann-Kool		
Substitute(s) under Rule 178(2) present for the final vote	Slavi Binev		
Date tabled	28.6.2007		
Comments (available in one language only)			